

Iz dnevnika Petačeve Anče

MAMA

TO JE PA MOJA MAMA. VELIKA JE IN IMA DOLGO KRILLO IN ŠIROK PREDPASNIK. V NEDELJO PA SE OBLEČE V ZAKMAŠNO OBLEKO IN TAKRAT JE POSEBNO LEPA. MOJA MAMA VSE VE IN VSE ZNA. ŠE TO VE, KAKO SE KOZLU BRADA NARIŠE, ČEPRAV SE TEGA NI NIKOLI UČILA. LE ZADNJIČ NI VEDELA, KAJ BI ODGOVORILA NAŠEMU CENKU, KO JO JE VPRAŠAL: »MAMA, POVEJ, KAKO DALEČ OVCA PLJUNE.« PA NI BILA MAMA KRIVA, DA MU NI ZNALA ODGOVORITI, AMPAK CE-

NEK, KER TAKO NEUMNO SPRAŠUJE. SAJ OVCE VENDAR NE PLJUJEJO. AMPAK CENKU NI ZAMERITI, DA JE NEUMEN, SAJ JE ŠELE ŠTIRI LETA STAR.

MAMO IMAMO VSI RADI. KADAR SE PRIKAŽE S PEHARJEM NA DVORIŠČU, PETELIN VESELO ZAKIKIRIKA IN VSE KOKOŠI SE VSUJEJO OKOLI NJE. TUDI DIMKA VESELO ZAMUKA, KADAR STOPI MAMA V HLEV IN PRAŠIČI V SVINJAKU PRIJAZNO KRULIJO IN VIHajo REPKE, KADAR JIM PRINESE POLN ŠKAF PIČE. NAŠA MAMA SKRBI ZA NAS VSE, DA NISMO LAČNI. NAJRAJE JO IMAM PA JAZ. ZADNJIČ JE IMELA GOD. TAKRAT SEM JI VOŠČILA:

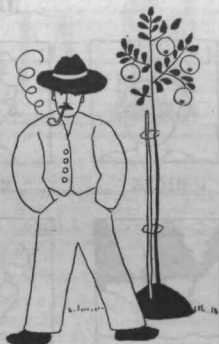
LJUBA MAMA MILA,
DA BI VEDNO SREČNA BILA,
DA BI DOLGO ŠE ŽIVELA,
VEDNO RADA ME IMELA.

JAZ PA HOČEM PRIDNA BITI,
RADA DELATI, MOLITI,
DA BOŠ ZADOVOLJNA Z MANO,
S SVOJO LJUBO HČERKO ANO.

TO PESEMCO SEM SESTAVILA SAMA. ATA PRAVI, DA JE LEPA. KO BOM VELIKA, BOM PESNICA.

MOJ ATA JE KMET. ZELO JE PRIDEN. OD JUTRA DO VEČERA JE NA POLJU, NA TRAVNIKU ALI V GOZDU IN ORJE, SEJE, SADI, SEKA IN KOSI. UČEN PA NI TAKO KAKOR MAMA. ZADNJIČ, KO MAME ZJUTRAJ NI BILO DOMA, MI JE POMAGAL OBLEČI SE. SAJ SE ZNAM SAMA OBLEČI, AMPAK NALAŠČ SEM SITNARILA, DA BI MI POMAGAL, KER SEM VEDELA, DA BO KAJ NAROBE NAREDIL. PA MI JE RES ZAPEL PREDPASNIK SPREDAJ NAMESTO ZADAJ. TO SEM SE SMEJALA, KO SEM MU POKAZALA, KAKŠNA AVŠA SEM. PA NI BIL NIČ HUD.

MENE IMA POSEBNO RAD, KER SEM EDINA DEKLICA PRI HIŠI. OSTALI NAŠI OTROCI SO SAMI BUČMANI. VEČKRAT MI PRAVI, DA MI BO KUPIL LEPE RDEČE KORALDE, KADAR BOM VELIKA. ZDAJ PA ME JEMLJE POVSOD S SEBOJ, KAMOR GRE. NAJRAJE SVA PRI ČEBELNJAKU. OB NEDELJAH SEDIVA CELE POPOLDNEVE PRED NJIM IN OPAZUJEVA ČEBELICE, KI PRILETAVAJO IN ODLETAVAJO. VELIKO ŽE VEM O TEM, KAKO ŽIVE IN ŽE LOČIM ČEBELICO OD TROTA. ČEBELICE SO PRIDNE. TROTJE SO PA LENI. ZATO JAZ TROTOV NE MARAM. KO BOM VELIKA, NE BOM NIKOLI TROT. SAJ PA TUDI BITI NE MOREM, ZAKAJ TROTJE SO SAMO MOŠKI.

Mala Anica je prinesla kosilo. A ne najde očeta, ne bratca in ne malega psička. Kam so izginili?

Velikansko trto imajo v občini Fosmando v Italiji. Njen obseg znaša pri tleh nad 1 meter, dolga pa je nad 20 m. Na leto obrodi tudi do 800 kg grozdja. Stara je baje nad 150 let. — Škoda, da ne raste takšna trta tudi pred vašo hišo.